Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo obsega:
- Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo – ZUJIK (Uradni list RS, št. 96/02 z dne 14. 11. 2002),
- Zakon o financiranju občin – ZFO-1 (Uradni list RS, št. 123/06 z dne 30. 11. 2006),
- Odločbo o delni razveljavitvi drugega odstavka 45. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo in o zavrnitvi pobude (Uradni list RS, št. 7/07 z dne 26. 1. 2007),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo – ZUJIK-A (Uradni list RS, št. 53/07 z dne 15. 6. 2007).

Z A K O N
o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

Ta zakon določa javni interes za kulturo, organe, ki so zanj pristojni in odgovorni ter mehanizme za njegovo uresničevanje.

2. člen
(pomen izrazov)

Posamezni izrazi imajo po tem zakonu naslednji pomen:
- javni interes na področju kulture je interes za ustvarjanje, posredovanje in varovanje kulturnih dobrin na državni in lokalnih ravneh, ki se uresničuje z zagotavljanjem pogojev zanje (v nadaljnjem besedilu: javni interes za kulturo);
- nosilci javnega interesa so pristojni organi (Državni zbor Republike Slovenije, Vlada Republike Slovenije, ministrstva, organi lokalnih oblasti) in osebe javnega prava (javni skladi, javne agencije), na katere je z javnim pooblastilom preneseno izvajanje posameznih nalog. Nosilci javnega interesa izvajajo svoje naloge v sodelovanju s civilno družbo, ki jo predstavljajo nacionalni svet za kulturo in sveti lokalnih skupnosti, Kulturniška zbornica Slovenije in strokovne komisije ministra oziroma pristojnega organa lokalnih skupnosti;
- nacionalni oziroma lokalni program za kulturo je strateški dokument razvojnega načrtovanja države oziroma lokalne skupnosti, ki postavi cilje in prioritete kulturne politike;
- kulturna dobrina je kulturni proizvod ali storitev, ki je namenjena zadovoljevanju človekovih potreb na področju kulture;

- javna kulturna dobrina je tista kulturna dobrina, ki jo v javnem interesu zagotavlja država oziroma lokalna skupnost kot javno službo oziroma v obliki podpore posamičnim kulturnim projektom;
- javni kulturni program je kulturna dejavnost izvajalcev, ki niso javni zavodi, pa jo država oziroma lokalna skupnost zagotavlja/financira na primerljiv način kot javne zavode;
- kulturni projekt je posamična aktivnost kulturnih izvajalcev (izdaja knjige, obnova kulturnega spomenika, gledališka predstava, koncert, štipendija ipd.), ki jo financira država oziroma lokalna skupnost;
- financiranje pomeni, kadar se uporablja samostojno, tako financiranje kot sofinanciranje;
- javna kulturna infrastruktura so nepremičnine in oprema, namenjeni kulturi;
- samozaposleni v kulturi so osebe, ki samostojno kot poklic opravljajo kulturno dejavnost in so kot taki registrirani v posebnem razvidu pri ministrstvu, pristojnem za kulturo;

3. člen
(drugi pravni predpisi)

Pri sprejemanju drugih predpisov, ki lahko vplivajo na stanje kulture in njen razvoj, je potrebno upoštevati javni interes za kulturo, določen z nacionalnim programom za kulturo.

4. člen
(kulturne dejavnosti)

Kulturne dejavnosti po tem zakonu so vse oblike ustvarjanja, posredovanja in varovanja kulturnih dobrin na področju nepremične in premične kulturne dediščine, besednih, uprizoritvenih, glasbenih, vizualnih, filmskih, avdiovizualnih, intermedijskih in drugih umetnosti na področju založništva in knjižničarstva, kinematografije in na drugih področjih kulture.

V dvomu, ali je posamezna dejavnost kulturna dejavnost po tem zakonu, odloči minister, pristojen za kulturo (v nadaljnjem besedilu: minister).

5. člen
(izvajanje kulturnih dejavnosti)

Delovanje na področju kulture je svobodno, kolikor niso za opravljanje posamezne dejavnosti na področju kulture predpisani posebni pogoji.

6. člen
(spoštovanje jezika)

Kulturne prireditve se morajo najavljati, oglaševati in pojasnjevati v slovenščini.

Kulturne prireditve na območjih, ki so določena kot narodnostno mešana, pa se morajo najavljati (plakati, uradna vabila ipd.) tudi v italijanščini oziroma madžarščini.

Filmi se predvajajo v slovenščini ali s slovenskimi podnaslovi.

Izjeme od določb tega člena lahko dovoli minister.

7. člen
(uporaba izrazov)

V zakonu uporabljeni in zapisani izrazi v slovnični obliki za moški spol, se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

II. DOLOČANJE JAVNEGA INTERESA ZA KULTURO

1. Izhodišča in dokumenti za določanje javnega interesa za kulturo

8. člen
(izhodišča)

Javni interes za kulturo temelji na zagotavljanju javnih kulturnih dobrin, s katerimi se uresničuje kulturni razvoj Slovenije in slovenskega naroda, za katerega skrbijo Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: država) in lokalne skupnosti.

Javni interes za kulturo se uresničuje predvsem z zagotavljanjem pogojev za:
- kulturno ustvarjalnost,
- dostopnost kulturnih dobrin,
- kulturno raznolikost,
- uveljavljanje in razvoj slovenskega jezika,
- slovensko kulturno identiteto,
- skupen slovenski kulturni prostor.

9. člen
(dokumenti, ki določajo javni interes za kulturo)

Javni interes za kulturo se določa z zakoni ter z nacionalnim in lokalnimi programi za kulturo.

Javni interes iz prejšnjega odstavka se udejanja predvsem na podlagi
- letnih izvedbenih načrtov nosilcev javnega interesa iz 22. člena tega zakona,
- javnih razpisov in javnih pozivov za financiranje javnih kulturnih programov in kulturnih projektov,
- aktov o ustanovitvi javnih zavodov, njihovih strateških načrtov in letnih programov dela,
- javnih razpisov za oddajo javne kulturne infrastrukture,
- upravnih odločb.

1.1. Nacionalni program za kulturo

10. člen
(nacionalni program za kulturo)

Nacionalni progam za kulturo je strateški dokument razvojnega načrtovanja kulturne politike, ki izhaja iz zgodovinsko doseženega položaja kulture in s katerim se ugotovi vlogo kulture v razvoju Slovenije in slovenskega naroda ter javni interes zanjo, opredeli področja kulture, kjer se zagotavljajo kulturne dobrine kot javne dobrine, načrtuje investicije v javno kulturno infrastrukturo, postavi cilje in prioritete kulturne politike in določi čas za njihovo uresničitev ter kazalce, po katerih se bo merilo njihovo doseganje.

Nacionalni program za kulturo predvidi usmeritve na področju investicij ter pravne, finančne in organizacijske usmeritve, ki so potrebne za njegovo uresničitev na državni in lokalnih ravneh.

Nacionalni program za kulturo se sprejema za obdobje štirih let, pri čemer vsebuje tudi dolgoročne usmeritve, ki presegajo to obdobje.

11. člen
(priprava in sprejemanje)

Nacionalni program za kulturo sprejme Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada). Predlog nacionalnega programa za kulturo pripravi ministrstvo, pristojno za kulturo, v sodelovanju z ministrstvi, katerih naloge segajo tudi na področje kulture, in nacionalnim svetom za kulturo iz 16. člena tega zakona.

12. člen
(izvajanje nacionalnega programa za kulturo)

Za uresničevanje nacionalnega programa za kulturo kot celote je odgovorna vlada, za njegovo izvajanje pa skrbijo v okviru svojih pristojnosti ministrstvo, pristojno za kulturo, in druga ministrstva ter ostali pristojni organi in organizacije.

13. člen
(poročanje)

Vlada vsako leto najkasneje junija predloži državnemu zboru poročilo o izvajanju nacionalnega programa za kulturo v preteklem letu z oceno rezultatov, in predlogi sprememb in dopolnitev. Državni zbor poročilo obravnava in se do njega opredeli.

14. člen
(smiselna uporaba)

Če lokalna skupnost ne določi drugačne vsebine in postopka lokalnega programa za kulturo, se zanj smiselno uporabljajo določbe tega zakona v zvezi z nacionalnim programom za kulturo.

2. Sodelovanje civilne družbe

15. člen
(udeležba civilne družbe pri odločanju)

Civilna družba je udeležena v postopkih oblikovanja in sprejemanja kulturne politike prek stroke in zainteresirane javnosti na način kot ga določa ta zakon.

2.1. Nacionalni svet za kulturo

16. člen

(sestava sveta)

Nacionalni svet za kulturo je neodvisno telo, ki usmerja nacionalno strategijo za kulturo.

Predsednika in šest članov sveta imenuje državni zbor na predlog vlade izmed osebnosti, ki uživajo javni ugled, za obdobje petih let in so lahko ponovno imenovani.

Vlada zagotovi administrativno in tehnično podporo ter sredstva za delovanje sveta.

Način svojega dela uredi svet s poslovnikom.

17. člen
(naloge)

Nacionalni svet za kulturo:
- spremlja in ocenjuje vpliv kulturne politike na kulturni razvoj,
- daje mnenje k nacionalnemu programu za kulturo in letnim poročilom o njegovem izvajanju,
- obravnava predloge zakonov in drugih predpisov s področja kulture ter tistih, ki zadevajo tudi področje kulture,
- daje pobude in predloge za urejanje posameznih vprašanj na področju kulture.

Vlada in pristojno delovno telo državnega zbora obravnavata mnenja, pobude in predloge nacionalnega sveta ter se do njih opredelita in ga o tem seznanita najkasneje v roku 60 dni potem, ko jih prejmeta.

2.2. Kulturniška zbornica Slovenije

18. člen
(sestava)

Kulturniška zbornica Slovenije je prostovoljna organizacija stanovskih društev, v katero se lahko včlanijo tudi civilne pravne in fizične osebe, če so izvajalci kulturnih dejavnosti.

Zbornica deluje po predpisih o društvih.

19. člen
(naloge)

Kulturniška zbornica Slovenije:
- spremlja in ocenjuje vpliv kulturne politike na kulturni razvoj,
- daje mnenje k nacionalnemu programu za kulturo in letnim poročilom o njegovem izvajanju,
- obravnava predloge zakonov in drugih predpisov s področja kulture ter tistih, ki zadevajo tudi področje kulture,
- daje pobude in predloge za urejanje posameznih vprašanj na področju kulture,
- predlaga člane svetov javnih zavodov iz 43. člena tega zakona,
- daje mnenje za pravico do plačila prispevka iz 83. člena tega zakona.

Mnenje iz druge in tretje alinee prejšnjega člena se lahko pridobi tudi tako, da se predstavnika Kulturniške zbornice Slovenije povabi na zasedanje pristojnega delovnega telesa državnega zbora.

Zbornica v svojem temeljnem aktu določi tudi vse druge naloge, ki jih opravlja za svoje člane.

Zbornica se financira iz članarine in drugih lastnih virov, pri čemer ministrstvo, pristojno za kulturo, sofinancira tisti del njenega programa dela, ki se nanaša na naloge iz prvega odstavka tega člena.

2.3. Strokovne komisije ministra

20. člen
(naloge)

Minister ima za obravnavo najpomembnejših vprašanj, ki se nanašajo na zakonsko urejanje, organizacijo javne službe, razdeljevanje javnih sredstev in priznavanje pravic iz tega zakona strokovne komisije.

Strokovne komisije so posvetovalna telesa ministra za posamezna področja oziroma vidike kulture.

21. člen
(sestava)

Minister imenuje člane strokovnih komisij z njihovim soglasjem izmed uglednih strokovnjakov s področja dela posamezne komisije.

Minister podrobneje določi število strokovnih komisij, njihovo financiranje, sestavo, trajanje mandata, naloge in način dela s pravilnikom.

III. URESNIČEVANJE JAVNEGA INTERESA ZA KULTURO

22. člen
(nosilec javnega interesa)

Javni interes iz 8. člena tega zakona uresničujejo država in lokalne skupnosti samostojno ali pa ustanovijo za izvajanje posamičnih nalog javne sklade ali javne agencije.

Nosilci javnega interesa delujejo na podlagi zakonodaje, nacionalnega oziroma lokalnega programa za kulturo, programa dela ter letnega izvedbenega načrta, ki obsega finančni načrt z obrazložitvijo.

23. člen
(financiranje javnih skladov oziroma javnih agencij)

Država oziroma lokalna skupnost zagotavlja javna sredstva javnim skladom ali javnim agencijam na podlagi ustanovitvenega akta po postopku, kot ga določa zakon, ki ureja javne finance za posredne proračunske uporabnike. Višino javnih sredstev za

financiranje javnega sklada oziroma javne agencije določi ustanovitelj v skladu s potrjenim programom dela in letnim izvedbenim načrtom, ki je tudi podlaga za transfer sredstev iz proračuna države oziroma lokalne skupnosti.

24. člen
(načini uresničevanja javnega interesa)

Država in lokalne skupnosti uresničujejo javni interes za kulturo po tem zakonu zlasti:
- z zagotavljanjem kulturnih dobrin kot javnih dobrin,
- z načrtovanjem, gradnjo in vzdrževanjem javne kulturne infrastrukture.

Država uresničuje javni interes za kulturo tudi
- z zagotavljanjem enotnosti delovanja javne službe,
- s podpiranjem občin, ki so ustanoviteljice občinskih javnih zavodov širšega pomena,
- s podeljevanjem statusa organizacije v javnem interesu na področju kulture,
- z registracijo samozaposlenih v kulturi v razvidu ministrstva, pristojnega za kulturo,
- s priznavanjem socialnih pravic (prispevek za plačilo socialnega in zdravstvenega zavarovanja in republiška priznavalnina).

1. Zagotavljanje kulturnih dobrin kot javnih dobrin

25. člen
(kulturne dobrine kot javne dobrine)

Država in lokalne skupnosti v javnem interesu zagotavljajo pogoje za ustvarjanje, posredovanje in varovanje kulturnih dobrin, ki se na trgu ne zagotavljajo v zadostnem obsegu ali kakovosti, ali zaradi dostopnosti najširšemu krogu uporabnikov (v nadaljnjem besedilu: javne kulturne dobrine).

Država oziroma lokalna skupnost zagotavlja javne kulturne dobrine v obliki oziroma na način javne službe in s podporo posamičnim kulturnim projektom ter javnim kulturnim programom.

1.1. Zagotavljanje javne službe na področju kulture

26. člen
(oblike zagotavljanja javnih kulturnih dobrin)

Kadar je v javnem interesu potrebno zagotavljati javne kulturne dobrine trajno in nemoteno, jih zagotavlja država oziroma lokalna skupnost neposredno ali tako, da ustanovi javni zavod na področju kulture.

Javne kulturne dobrine iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo kot javne službe ali pod enakimi pogoji in na način, ki velja za javno službo.

Pod enakimi pogoji in na način javne službe se zagotavljajo tudi tiste javne kulturne dobrine, ki jih na podlagi večletnega javnega kulturnega programa drugih kulturnih izvajalcev financira država oziroma lokalne skupnosti.

Kadar gre za dejavnost, ki jo je potrebno zaradi njene posebne narave določiti za javno službo, to uredi področni zakon.

27. člen
(osnove za izračun)

Osnove za izračun sredstev za izvajanje javne službe so:
- splošni stroški delovanja,
- stroški za plačilo dela v skladu s kadrovskim načrtom,
- programski materialni stroški,
- stroški investicijskega vzdrževanja in nakupa opreme.

Podrobnejšo metodologijo za določitev osnov za izračun sredstev za izvajanje javne službe na posameznem področju, določi vlada z uredbo.

1.1.1. Javni zavodi na področju kulture

28. člen
(splošna ureditev)

Za javne zavode na področju kulture se uporabljajo predpisi o javnih zavodih razen, če ta zakon določa drugače.

29. člen
(posebna ureditev)

Ne glede na ureditev v tem zakonu lahko posebni zakon na področju kulture posamična vprašanja uredi tudi drugače.

30. člen
(evidenca javnih zavodov na področju kulture)

Ministrstvo, pristojno za kulturo vodi evidenco javnih zavodov na področju kulture, ki jih je ustanovila država, lokalne skupnosti ali druge osebe javnega prava. Podatke, ki se vpisujejo v evidenco in način obveščanja ministrstva, podrobneje določi minister.

31. člen
(financiranje javnih zavodov)

Javna sredstva za financiranje javnih zavodov zagotovijo njihovi ustanovitelji oziroma soustanovitelji. Sredstva za financiranje javnih zavodov, ki jih lahko za uresničevanje svojih potreb na področju kulture ustanovita italijanska in madžarska narodna skupnost, zagotavlja italijanski in madžarski narodni skupnosti država, v okviru sredstev za italijansko oziroma madžarsko narodno skupnost. Poleg tega se javni zavodi financirajo tudi iz nejavnih virov, ki jih izvajalci pridobivajo z opravljanjem javne službe in z opravljanjem drugih dejavnosti. Pri tem opravljanje drugih dejavnosti ne sme ogroziti izvajanja javne službe.

Če je več občin ustanovilo javni zavod in če se ne dogovorijo drugače, zagotavljajo javna sredstva v deležih, ki so sorazmerni številu njihovih prebivalcev.

Javna sredstva iz tega člena se zagotavljajo javnim zavodom na podlagi ustanovitvenega akta po postopku kot ga določa zakon, ki ureja javne finance za posredne proračunske uporabnike. Višino javnih sredstev za financiranje javnega zavoda določi ustanovitelj, upoštevaje osnove za izračun iz 27. člena tega zakona na podlagi strateškega načrta in iz njega izhajajočega predloga letnega programa dela.

Javni zavod dobi javna sredstva v skupnem znesku, v okviru katerega v skladu z akti zavoda samostojno odloča.

Posebne določbe za vodenje in upravljanje

32. člen
(organi javnega zavoda)

Organi javnega zavoda so:
- direktor,
- svet,
- strokovni svet.

33. člen
(direktor)

Javni zavod zastopa, predstavlja in vodi direktor. Z aktom o ustanovitvi javnega zavoda se lahko funkcija direktorja poimenuje tudi drugače.

Akt o ustanovitvi lahko določa, da ima javni zavod za posamezna področja (vodenje strokovnega dela, finančne in pravne zadeve ipd.) tudi pomočnike direktorja in uredi način njihovega imenovanja ter njihove naloge in pristojnosti.

Kadar to zahteva velikost javnega zavoda ali raznovrstnost njegovih dejavnosti lahko akt o ustanovitvi določi, da vodi javni zavod namesto direktorja uprava, ki jo sestavljajo predsednik in eden ali več članov. V tem primeru akt o ustanovitvi določi medsebojna razmerja med člani uprave, način odločanja uprave, zastopanje javnega zavoda ter odgovornost za zakonitost in strokovnost dela javnega zavoda. Če posameznemu članu uprave preneha mandat pred potekom roka, se imenuje nov član, vendar samo do izteka mandata uprave. Za upravo se smiselno uporabljajo vsi členi, ki se nanašajo na direktorja.

34. člen
(skrbnost in odgovornost direktorja)

Direktor mora pri vodenju poslov ravnati z javnimi sredstvi s skrbnostjo vestnega gospodarstvenika.

35. člen
(naloge direktorja)

Naloge direktorja so:
- organizira delo javnega zavoda,
- sprejema strateški načrt,
- sprejema program dela,

- sprejema akt o organizaciji dela po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v javnem zavodu,
- sprejema akt o sistemizaciji delovnih mest po predhodnem mnenju, reprezentativnih sindikatov v javnem zavodu,
- sprejema kadrovski načrt,
- sprejema načrt nabav osnovnih sredstev in investicijskega vzdrževanja,
- sprejema druge akte, ki urejajo pomembna vprašanja v zvezi z delovanjem javnega zavoda,
- poroča ustanovitelju in svetu o zadevah, ki lahko pomembno vplivajo na delovanje javnega zavoda,
- pripravi letno poročilo,
- sklepa zavodsko kolektivno pogodbo, če jo zavod ima,
- in druge naloge, določene z ustanovitvenim aktom.

K aktom iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme in enajste alinee prejšnjega odstavka daje soglasje svet javnega zavoda.

Strateški načrt iz prvega odstavka tega člena je dokument srednjeročnega razvojnega načrtovanja, ki upošteva cilje in prioritete nacionalnega oziroma lokalnega programa za kulturo, program dela pa je njegov letni izvedbeni načrt, katerega sestavni del je finančni načrt.

36. člen
(imenovanje direktorja)

Direktorja imenuje na podlagi javnega razpisa ustanovitelj javnega zavoda po predhodnem mnenju sveta in strokovnega sveta za dobo petih let z možnostjo ponovnih imenovanj. Poleg javnega razpisa lahko ustanovitelj javnega zavoda povabi posamezne kandidate tudi neposredno.

Za direktorja je lahko imenovan kdor strokovno pozna področje dela javnega zavoda in ima vodstvene sposobnosti. V primeru, da ima javni zavod v skladu z drugim odstavkom 33. člena tega zakona za vodenje strokovnega dela pomočnika direktorja, je lahko za direktorja javnega zavoda imenovan tudi, kdor ima vodstvene izkušnje.

Mnenje iz prvega odstavka tega člena ni omejeno na kandidata po ustanoviteljevem izboru.

Če svet oziroma strokovni svet ne da mnenja iz prejšnjega odstavka v roku 30 dni, se šteje, da je mnenje pozitivno.

Če je ustanovitelj javnega zavoda država opravi razpis in imenuje direktorja minister, pristojen za kulturo. Če je ustanovitelj javnega zavoda lokalna skupnost, opravi javni razpis in imenuje direktorja pristojni organ lokalne skupnosti razen, če zakon, ki ureja posamezno področje kulture ne določa drugače.

Če ima javni zavod poleg ustanovitelja tudi soustanovitelje, izpelje postopek imenovanja ustanovitelj, kjer ima javni zavod svoj sedež. Za imenovanje direktorja je potrebno soglasje soustanoviteljev, ki zagotavljajo več kot polovico javnih sredstev za delovanje javnega zavoda.

37. člen
(razrešitev direktorja)

Poleg razlogov, določenih v predpisih o javnih zavodih, se lahko direktorja javnega zavoda predčasno razreši tudi zaradi bistvenih sprememb kot sta bistveno spremenjena dejavnost, zaradi katere je javni zavod ustanovljen ali zaradi prenosa ustanoviteljstva. V tem primeru se smiselno uporabljajo določbe, ki urejajo predčasno razrešitev iz ostalih razlogov.

V primeru prenosa soustanoviteljstva je predčasna razrešitev direktorja dopustna samo, če gre za prevzemnika, katerega delež presega polovico javnih sredstev, ki so potrebna za delovanje javnega zavoda.

38. člen
(vršilec dolžnosti)

Če direktorju predčasno preneha mandat in se ne izpelje redni postopek imenovanja, imenuje ustanovitelj vršilca dolžnosti, vendar največ za eno leto.

Ustanovitelj imenuje vršilca dolžnosti tudi v primeru, da je bil izpeljan javni razpis za imenovanje direktorja, pa se ni nihče prijavil oziroma nihče izmed prijavljenih kandidatov ni bil izbran.

39. člen
(podrobnejša ureditev)

Akt o ustanovitvi javnega zavoda podrobneje določi postopek imenovanja oziroma razrešitve direktorja, pogoje, ki jih mora izpolnjevati ter njegove naloge, pooblastila in odgovornosti.

40. člen
(strokovni svet)

Zavod ima strokovni svet, ki ima naslednje naloge:
- spremlja in ocenjuje delovanje javnega zavoda in politiko njegovega ustanovitelja,
- ugotavlja ustreznost strateškega načrta in programa dela glede na namen, zaradi katerega je javni zavod ustanovljen,
- obravnava vprašanja s področja strokovnega dela javnega zavoda in daje direktorju mnenja, predloge in pobude za reševanje teh vprašanj,
- daje predhodno mnenje ustanovitelju k imenovanju in razrešitvi direktorja javnega zavoda,
- daje predhodno mnenje k zavodski kolektivni pogodbi,
- daje druge pobude in predloge v zvezi z delovanjem javnega zavoda,
- druge zadeve, določene z aktom o ustanovitvi javnega zavoda.

41. člen
(sestava)

Strokovni svet sestavljajo posamezniki, ki lahko s svojimi strokovnimi oziroma poslovnimi izkušnjami in javnim ugledom prispevajo k boljšem delovanju javnega zavoda. Eno tretjino članov strokovnega sveta izvolijo zaposleni, pri čemer je najmanj eden izvoljen izmed vseh zaposlenih, ostali pa, kolikor je predstavnikov delavcev več kot eden, izmed tistih, ki opravljajo dejavnost, zaradi katere je javni zavod ustanovljen. Preostale člane strokovnega sveta predlagajo Kulturniška zbornica Slovenije, društva oziroma druge organizacije s področja dela javnega zavoda izmed strokovnjakov ali uporabnikov. Katera so ta društva oziroma organizacije, ugotovi akt o ustanovitvi javnega zavoda.

42. člen
(svet)

Javni zavod ima svet, ki ga sestavljajo predstavniki ustanovitelja, ki jih izmed strokovnjakov s področja dela javnega zavoda, financ in pravnih zadev imenuje ustanovitelj.

Svet ima naslednje naloge:
- nadzira zakonitost dela in poslovanja javnega zavoda,
- spremlja, analizira in ocenjuje delovanje javnega zavoda,
- predlaga ustanovitelju revizijo poslovanja, ki jo lahko opravi tudi notranji revizor ustanovitelja,
- ocenjuje delo direktorja,
- daje soglasje k strateškemu načrtu, programu dela, finančnem načrtu, sistemizaciji delovnih mest, organizaciji dela, kadrovskemu načrtu, načrtu nabav in k zavodski kolektivni pogodbi, ter nadzira njihovo izvajanje,
- daje soglasje k cenam javnih kulturnih dobrin,
- daje predhodno mnenje k imenovanju direktorja,
- sklepa pogodbo o zaposlitvi z direktorjem,
- odloča o pritožbah delavcev, ki se nanašajo na pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev iz delovnega razmerja,
- opravlja druge naloge v skladu z aktom o ustanovitvi javnega zavoda.

Z aktom o ustanovitvi javnega zavoda se podrobneje določi sestavo in način delovanja sveta.

43. člen
(izjeme glede organov javnega zavoda)

Ne glede na 32. člen tega zakona ima zavod z manj kot dvajset zaposlenimi, direktorja in svet.

Svet iz prejšnjega odstavka opravlja naloge strokovnega sveta iz 40. člena in sveta iz 42. člena tega zakona.

Svet iz tega člena sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev zavoda in predstavniki uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti.

Prenos ustanoviteljskih pravic in obveznosti do javnih zavodov

44. člen
(prenos ustanoviteljskih pravic in obveznosti)

V primeru prenosa ustanoviteljskih pravic med državo in lokalnimi skupnostmi oziroma med njimi, se lahko neodplačno prenese tudi javna kulturna infrastruktura oziroma stvarno premoženje, s katerim ta javni zavod upravlja oziroma ima pravico uporabe.

Prenos premoženja ter druge pravice in obveznosti iz tega naslova se uredijo s pogodbo iz 93. člena tega zakona med pristojnima organoma prejšnjega in novega ustanovitelja.

Novi ustanovitelj uskladi na podlagi pogodbe iz prejšnjega odstavka akt o ustanovitvi javnega zavoda.

Posebne določbe o delovnih razmerjih in o pravicah iz delovnih razmerij v javnih zavodih na področju kulture

45. člen
(splošni predpisi)

V javnih zavodih na področju kulture se glede odločanja o delovnih razmerjih in z njimi povezanimi pravicami in obveznostmi delavcev uporabljajo predpisi, ki urejajo delovna razmerja in kolektivne pogodbe za javne uslužbence, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Določila zakona, ki ureja delovna razmerja javnih uslužbencev in se nanašajo na odločanje o pravicah in obveznostih ter odgovornostih iz delovnega razmerja javnih uslužbencev, sistemizacijo in kadrovski načrt ter premestitev zaradi delovnih potreb (brez soglasja) znotraj istega organa, se smiselno uporabljajo tudi za javne zavode na področju kulture, kolikor ta zakon ne določa drugače.**(delno razveljavljen)**

Določila tega zakona glede urejanja delovnih razmerij se, razen prejšnjega odstavka, smiselno uporabljajo tudi za druge pravne osebe s področja kulture.

46. člen
(sistemizacija delovnih mest)

V aktu o sistemizaciji delovnih mest so v skladu z notranjo organizacijo določene vrste delovnih mest, potrebnih za izvajanje javne službe in drugih dejavnosti javnega zavoda, ki so v skladu z namenom, zaradi katerega je javni zavod ustanovljen.

Kadar to terja posebna narava dela na področju umetniške ali druge kulturne dejavnosti, se v sistemizaciji lahko določijo delovna mesta, za katera se delovna razmerja sklepajo za določen čas, ki ne sme biti daljši od trajanja mandata direktorja oziroma ne več kot pet let. Za ponovno sklepanje delovnega razmerja za določen čas ni omejitve.

V sistemizaciji se določijo delovna mesta s krajšim delovnim časom od polnega. V sistemizaciji delovnih mest ni potrebno opredeliti občasnih potreb po delu, za katere je dovolj, da so predvidene v kadrovskem načrtu javnega zavoda.

47. člen
(zasedba delovnega mesta)

Sistemizirana delovna mesta se lahko zasedejo samo v skladu s kadrovskim načrtom.

48. člen
(delovna razmerja za določen čas)

Delavcem, ki sklenejo delovna razmerja po drugem odstavku 46. člena tega zakona, se lahko v pogodbi o zaposlitvi določi višja osnovna plača kot je s predpisi določena za delovna mesta, za katera se sklepa delovna razmerja za nedoločen čas. Višino osnovne plače se določi s kolektivno pogodbo za kulturne dejavnosti kolikor gre za minimum, ki pripada zaposlenemu za določen čas zaradi nestalnosti zaposlitve.

49. člen

(posebni pogoji za uveljavljanje pravice denarnega nadomestila za čas brezposelnosti)

Delavci, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas po drugem odstavku 46. člena tega zakona, imajo za čas brezposelnosti pravico do denarnega nadomestila pod posebnimi pogoji, določenimi s tem zakonom.

Delavci iz prejšnjega odstavka imajo, če je to zanje ugodneje, za čas brezposelnosti pravico do denarnega nadomestila v trajanju ene tretjine časa zavarovanja v delovnem razmerju za določen čas, vendar ne več kot eno leto.

50. člen
(delovno razmerje direktorja)

Direktor sklene delovno razmerje za določen čas, za čas trajanja mandata.

Delavca, ki je bil pred imenovanjem za direktorja zaposlen v istem javnem zavodu za nedoločen čas, se po prenehanju funkcije premesti v skladu s sistemizacijo delovnih mest in kadrovskim načrtom na prosto delovno mesto, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi in za katero izpolnjuje predpisane pogoje.

Pravice in dolžnosti delodajalca v razmerju do direktorja javnega zavoda, izvaja svet, ki sklepa pogodbe o zaposlitvi.

51. člen
(krajši delovni čas od polnega)

Delovno razmerje se lahko sklene s krajšim delovnim časom od polnega pod pogoji in na način, določen z zakonom, kolektivno pogodbo in splošnim aktom.

Delavec, ki dela na delovnem mestu, za katero je določen krajši delovni čas od polnega, lahko sklene delovno razmerje pri več delodajalcih oziroma je lahko za preostali delovni čas do polnega v samostojnem poklicnem statusu.

Pri uresničevanju svojih pravic in obveznosti je delavec iz prejšnjega odstavka izenačen z delavcem s polnim delovnim časom in jih uveljavlja v skladu s kolektivno pogodbo oziroma splošnim aktom v obsegu kot ga določa zakon, ki ureja delovna razmerja.

52. člen
(sobotno leto)

Delavcem, ki opravljajo najzahtevnejše umetniške oziroma strokovne naloge s področja dela javnega zavoda, se lahko prizna pravico do poglobljenega usposabljanja in izpopolnjevanja, v skupnem trajanju največ do dvanajst mesecev, če je to v javnem interesu.

V primeru iz prejšnjega odstavka se delodajalec in delavec dogovorita o uresničevanju te pravice in o prerazporeditvi njegovih delovnih obveznosti.

53. člen
(konkurenčna prepoved)

Delavci javnega zavoda, ki so v delovnem razmerju za poln delovni čas, ne smejo brez soglasja delodajalca za svoj ali tuj račun opravljati del ali sklepati poslov, ki sodijo v dejavnost, zaradi katere je javni zavod ustanovljen.

Za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka direktorju je pristojen svet javnega zavoda.

Opravljanje del iz prvega odstavka tega člena brez soglasja delodajalca pomeni disciplinsko kršitev obveznosti iz delovnega razmerja.

54. člen
(proste zmogljivosti)

V primeru, da javni zavod ne more zagotoviti dela delavcem, jih lahko angažira z njihovim soglasjem za določen čas oziroma najdalj za eno leto pri drugem delodajalcu na podlagi spremembe pogodbe o zaposlitvi.

Javni zavod in novi delodajalec medsebojna razmerja in pravice delavca uredita s pogodbo o sodelovanju.

55. člen
(redna odpoved pogodbe o zaposlitvi)

Delodajalec lahko redno odpove pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas delavcu iz poslovnega razloga na način in pod pogoji kot jih določa zakon.

Za poslovni razlog se šteje tudi sprejem strateškega načrta javnega zavoda in iz njega izpeljan program dela ter kadrovski načrt, iz katerega izhaja, da delo pod pogoji iz pogodbe o zaposlitvi posameznega delavca ni več potrebno zaradi nezmožnosti delodajalca, da zagotovi glede na sprejete dokumente vsem zaposlenim delavcem delo v polnem oziroma dosedanjem obsegu.

Če delavcu ni mogoče zagotavljati dela za tak obseg delovnega časa kot je sklenjeno s pogodbo o zaposlitvi, mogoče pa mu je zagotoviti delo v krajšem času, delodajalec ponudi delavcu sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom.

Delavec, ki se mu redno odpove pogodbo o zaposlitvi, ima pravico do ustrezne odpravnine zaradi odpovedi iz poslovnega razloga v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo.

Delavec, ki izpolnjuje pogoje za upokojitev, nima pravice do odpravnine iz prejšnjega odstavka.

1.1.2. Javni kulturni programi

56. člen
(opredelitev pojma)

Javni kulturni program je kulturna dejavnost, ki je po vsebini in obsegu zaključena celota in jo izvaja kulturni izvajalec, katerega ustanovitelj ni država ali lokalna skupnost, je pa njegovo delovanje v javnem interesu do te mere, da ga država ali lokalna skupnost financira na primerljiv način kot javni zavod.

Javni kulturni program je določen s cilji kulturnega izvajalca, ki morajo upoštevati cilje in prioritete kulturne politike in biti relevantni, merljivi, uresničljivi in časovno opredeljeni. Obseg dejavnosti in višina sredstev se določi v skladu s temi cilji na podlagi osnov za izračun iz 27. člena tega zakona.

57. člen
(financiranje javnih kulturnih programov)

Država oziroma lokalna skupnost skleneta z izvajalcem javnega kulturnega programa pogodbo iz 93. člena tega zakona na podlagi javnega razpisa oziroma javnega poziva po postopku, določenem v tem zakonu. Pogodba se praviloma sklepa za več let.

58. člen
(izvajalci javnih kulturnih programov)

Izvajalci javnih kulturnih programov so:
- pravne osebe, katerih dejavnost je po kvaliteti ali po pomenu primerljiva s kulturno dejavnostjo javnih zavodov z njihovega delovnega področja,
- pravne osebe, katerih dejavnost se praviloma ne zagotavlja v javnih zavodih, so pa njihovi kulturni programi v javnem interesu.

59. člen
(smiselna uporaba)

Določbe, ki se uporabljajo za zagotavljanje javnih kulturnih programov se smiselno uporabljajo tudi za zagotavljanje programov italijanske in madžarske narodne skupnosti, pri čemer se pogodba iz 93. člena tega zakona sklepa brez javnega razpisa na podlagi neposrednega poziva.

1.2. Podpora kulturnim projektom

60. člen
(opredelitev pojma)

Podpora kulturnim projektom je oblika javnega financiranja, ki je namenjena temu, da se omogoči izvedba posamičnih kulturnih aktivnosti, ki so v javnem interesu.

61. člen
(financiranje kulturnih projektov)

Država oziroma lokalna skupnost skleneta z izvajalcem kulturnega projekta pogodbo iz 93. člena tega zakona na podlagi javnega razpisa oziroma javnega poziva po postopku, določenem s tem zakonom.

Javna sredstva za financiranje kulturnih projektov zagotavljajo tako država kot lokalne skupnosti, pri čemer je država pristojna za financiranje kulturnih projektov državnega pomena, lokalne skupnosti pa za projekte, ki so pomembni za njihovo območje.

62. člen

(izvajalci kulturnih projektov)

Za podporo kulturnim projektom lahko konkurirajo pravne osebe, ki niso javni zavodi, oziroma se njihovi kulturni programi ne financirajo kot javni kulturni programi in posamezniki.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko konkurirajo tudi javni zavodi oziroma izvajalci javnih kulturnih programov za kulturne projekte, ki jih financirajo drugi javni financerji.

Izvajalci javnih kulturnih programov in javni zavodi lahko izjemoma pridobijo sredstva od istega financerja tudi za kulturne projekte, ki jih ni bilo mogoče vnaprej načrtovati.

Za izvajalca kulturnega projekta šteje tudi lastnik oziroma upravljavec kulturnega spomenika, ki pridobi javna sredstva za prenovo in restavriranje njegovih spomeniških lastnosti.

63. člen
(obvestilo)

V primeru, da javni zavod oziroma izvajalec javnega kulturnega programa pridobi javna sredstva za kulturne projekte od drugega financerja, mora o tem obvestiti svojega ustanovitelja oziroma financerja javnega kulturnega programa.

64. člen
(druge aktivnosti)

Določbe o kulturnih projektih se smiselno uporabljajo tudi za financiranje:
- investicij, investicijskega vzdrževanja ali opreme,
- delovnih štipendij,
- nagrad, štipendij, izobraževanj, udeležbe na strokovnih srečanjih, strokovnih predavanj, raziskav,
- in drugih aktivnosti na področju kulture, ki so v javnem interesu in se financirajo iz sredstev proračuna, namenjenih kulturi.

Določbe o financiranju kulturnih projektov se smiselno uporabljajo tudi za financiranje več projektov hkrati, ki predstavljajo v enem letu celoto.

1.3. Razmejitev med državo in lokalnimi skupnostmi pri zagotavljanju javnih kulturnih dobrin

65. člen
(pristojnosti države)

Država ustanavlja tiste javne zavode in financira tiste javne kulturne programe drugih izvajalcev ter podpira kulturne projekte, ki pokrivajo celotno območje Slovenije ali so zaradi vodilne vloge na posameznem področju oziroma posebnega pomena za celovitost slovenskega kulturnega prostora, pomembni za vso Slovenijo.

Poleg javnih kulturnih programov in kulturnih projektov iz prejšnjega odstavka država financira tudi tiste, ki so posebej namenjeni:
- slovenskim narodnim skupnostim v Italiji, Avstriji, Madžarski in Hrvaški ter Slovencem po svetu,

- avtohtonima italijanski in madžarski narodni skupnosti ter romski skupnosti,
- kulturni integraciji manjšinskih skupnosti in priseljencev, če njihovi kulturni programi oziroma projekti presegajo lokalni pomen,
- potrebam slepih, gluhonemih in drugih skupin prebivalstva s posebnimi potrebami.

Država financira tudi tiste javne kulturne programe in kulturne projekte, ki so posebej namenjeni zagotavljanju intenzivne prisotnosti slovenske kulture v svetu in bogatitvi slovenske kulture z dosežki svetovnih kultur.

66. člen
(pristojnosti občin)

Občina zagotavlja najmanj tiste javne kulturne dobrine, kakor določa posebni zakon (knjižničarstvo, varstvo kulturne dediščine, arhivska dejavnost ipd.), podpira ljubiteljske kulturne dejavnosti, vključno s tistimi, ki so namenjene kulturni integraciji manjšinskih skupnosti in priseljencev ter pokriva tudi druge kulturne potrebe prebivalcev, ki jih ugotovi s svojim programom za kulturo.

Ne glede na prejšnji odstavek občina zagotovi tudi javne kulturne dobrine širšega pomena (uprizoritvene umetnosti, vizualne umetnosti, novi mediji ipd.), če je to mogoče glede na objektivne okoliščine kot so število prebivalcev, ekonomska moč, prostorske in kadrovske kapacitete ipd., oziroma če to izhaja iz kulturne tradicije občine.

67. člen
(občinski javni zavodi širšega pomena)

Občini, ki je ustanoviteljica javnega zavoda, ki presega občinski pomen oziroma zadovoljuje tudi potrebe prebivalcev sosednjih občin, in je to v javnem interesu države, se zagotovijo v okviru sistema financiranja občin ustrezna dodatna sredstva.

Javni interes države iz prejšnjega odstavka ugotovi vlada na predlog ministra, potem ko ta dobi pobudo občine iz prejšnjega odstavka.

Na podlagi sklepa vlade iz prejšnjega odstavka se minister in pristojni organ občine dogovorita o višini sredstev države in obsegu obveznosti občine s pogodbo iz 93. člena tega zakona.

Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za občinske javne kulturne programe širšega pomena.

68. člen
(občinska podpora javnim zavodom države)

Občina zagotavlja javnemu zavodu, katerega ustanovitelj je država, njegovo delovanje pa je pomembno za občino, kjer ima tak zavod svoj sedež, ustrezna dodatna sredstva za bogatitev njegovega delovanja oziroma del svoje javne kulturne infrastrukture na podlagi sklepa pristojnega organa občine, s katerim ta ugotovi trajni interes občine za delovanje tega zavoda.

O višini sredstev iz prejšnjega odstavka in o medsebojnih obveznostih se dogovorita občina in javni zavod s pogodbo iz 93. člena tega zakona.

69. člen
(zagotavljanje enotnega izvajanja javne službe)

Država zagotavlja enotnost izvajanja javne službe na posameznem področju kulture oziroma območju prek podpiranja posebnih nalog povezovanja, svetovanja, usklajevanja in drugih.

Minister določi s sklepom javne zavode, ki bodo opravljali naloge iz prejšnjega odstavka, pri čemer se o obsegu teh nalog in o višini javnih sredstev države dogovori s posameznim zavodom s pogodbo iz 93. člena tega zakona.

2. Javna infrastruktura na področju kulture

70. člen
(določitev javne infrastrukture)

Nepremičnine in oprema, ki so v javni lasti in so namenjene kulturi, sestavljajo javno infrastrukturo na področju kulture (v nadaljnjem besedilu: javna kulturna infrastruktura).

Sklep o tem, katere nepremičnine in oprema so namenjene kulturi, sprejme vlada na predlog ministrstva, pristojnega za kulturo, oziroma pristojni organ lokalne skupnosti.

Nepremičnina iz prejšnjega odstavka se zaznamuje v zemljiški knjigi kot javna kulturna infrastruktura na predlog ministrstva, pristojnega za kulturo, oziroma pristojnega organa lokalne skupnosti.

Ministrstvo, pristojno za kulturo, vodi evidenco nepremičnin, ki sestavljajo javno kulturno infrastrukturo na podlagi sklepov iz drugega odstavka, ki jih predložijo po uradni dolžnosti organi, pristojni za njihov sprejem.

71. člen
(investicije)

Država načrtuje, gradi in vzdržuje javno kulturno infrastrukturo v lasti države, lokalne skupnosti pa javno kulturno infrastrukturo v lasti lokalne skupnosti.

72. člen
(državno sofinanciranje lokalne javne kulturne infrastrukture)

Država sofinancira investicije v javno kulturno infrastrukturo lokalnih skupnosti, če ta presega pomen, ki ga ima za lokalno skupnost, oziroma zaradi skladnega razvoja Slovenije in je to v javnem interesu države.

73. člen
(oddaja v upravljanje oziroma najem javnemu zavodu)

Z aktom o ustanovitvi javnega zavoda na področju kulture se določijo nepremičnine in oprema, ki se dajo kot del javne kulturne infrastrukture v upravljanje javnemu zavodu za izvajanje dejavnosti, za katero je ustanovljen.

Lokalna skupnost ali država lahko odda del javne kulturne infrastrukture v upravljanje javnemu zavodu na področju kulture s pogodbo brez javnega razpisa, če se s tem zagotovi najbolj racionalna uporaba javne kulturne infrastrukture.

Javni zavod je dolžan zagotavljati polno izkoriščenost javne kulturne infrastrukture iz prejšnjega odstavka. Pri oddajanju prostih zmogljivosti imajo prednost kulturni izvajalci za javne kulturne programe ali kulturne projekte, ki so združljivi s področjem dela javnega zavoda.

74. člen
(oddajanje v najem drugim kulturnim izvajalcem)

Ministrstvo, pristojno za kulturo oziroma pristojni organ lokalne skupnosti da javno kulturno infrastrukturo v upravljanje oziroma uporabo drugim pravnim osebam in posameznikom, ki izvajajo javne kulturne programe ali kulturne projekte na podlagi javnega razpisa s pogodbo iz 93. člena tega zakona.

Ne glede na prejšnji odstavek se lahko odda javna kulturna infrastruktura v upravljanje oziroma uporabo organizaciji, ki deluje v javnem interesu (80. člen tega zakona), brez javnega razpisa.

75. člen
(obveznosti upravljavcev oziroma uporabnikov javne kulturne infrastrukture)

Javno kulturno infrastrukturo se daje v upravljanje ali v uporabo izvajalcem kulturnih dejavnosti brezplačno pod pogojem, da prevzamejo obveznost rednega tekočega vzdrževanja.

Če upravljavec ali uporabnik javne kulturne infrastrukture odda infrastrukturo ali njen del v uporabo drugim kulturnim izvajalcem za izvajanje javnih kulturnih programov ali kulturnih projektov, je od njih upravičen zahtevati samo nadomestilo v višini dejanskih dodatnih stroškov, ki so s tem nastali, pod pogojem, da ima upravljavec ali uporabnik iz javnih sredstev pokrite svoje splošne stroške delovanja.

76. člen
(sprememba namembnosti)

Če uporabi država ali lokalna skupnost del javne kulturne infrastrukture, ki začasno ali trajno ni več potreben za opravljanje kulturne dejavnosti, za druge namene, se nameni dohodek za investicije v javno kulturno infrastrukturo.

77. člen
(neodplačni prenos)

Država oziroma lokalna skupnost lahko neodplačno prenese javno kulturno infrastrukturo na drugo pravno osebo javnega prava ali na ustanovo, če je to v javnem interesu.

Javni interes iz prejšnjega odstavka ugotovi ministrstvo, pristojno za kulturo oziroma pristojni organ lokalne skupnosti na podlagi nacionalnega oziroma lokalnega programa za kulturo.

Namembnosti premoženja iz prvega odstavka tega člena ni mogoče spremeniti in je izvzeto iz nadaljnjega pravnega prometa. V primeru, da premoženja ni mogoče več uporabljati v skladu z njegovim namenom, se vrne v javno kulturno infrastrukturo tistega, ki je premoženje neodplačno prenesel.

78. člen
(smiselna uporaba)

Določbe o neodplačnem prenosu, upravljanju ali uporabi oziroma oddaji v najem javne kulturne infrastrukture, se smiselno uporabljajo tudi za drugo stvarno premoženje države oziroma lokalnih skupnosti, ki se uporablja za kulturne namene, čeprav ni razglašeno za javno kulturno infrastrukturo.

2.1. Stroški prostora

79. člen
(stroški prostora)

Izvajalcu, ki trajneje zadovoljuje kulturne potrebe na posameznem področju in katerega delovanje je v javnem interesu, pa mu niso bila zagotovljena sredstva v okviru drugih oblik javnega financiranja, niti ni dobil v upravljanje ali v uporabo javne kulturne infrastrukture, lahko država oziroma lokalna samoupravna skupnost zagotavlja sredstva za pokrivanje stroškov, ki so povezani z zagotavljanjem prostorskih pogojev delovanja.

Javna sredstva iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo za določeno obdobje do treh let z možnostjo neomejenega ponavljanja na podlagi javnega razpisa

3. Status društev in drugih organizacij v javnem interesu na področju kulture

80. člen
(podelitev statusa)

Kulturna društva so združenja, v katera se posamezniki združujejo z namenom, da:
- izvajajo kulturne dejavnosti,
- združujejo poklice na posameznih področjih kulture,
- se ukvarjajo s strokovnimi vprašanji na posameznih področjih kulture,
- izvajajo dejavnosti na področju kulturne vzgoje in izobraževanja,
- prispevajo k dostopnosti do kulturnih dobrin in k razvoju kulturnih dejavnosti.

Status društva, ki deluje v javnem interesu na področju kulture, se podeli društvu, ki izpolnjuje poleg splošnih z zakonom, ki ureja društva, določenih pogojev, tudi poseben pogoj, da je:
- ali osrednjega pomena,
- ali izvaja kulturne dejavnosti, ki so po kvaliteti ali po pomenu primerljive s kulturno dejavnostjo javnih zavodov,
- ali izvaja kulturne dejavnosti, ki pomenijo dopolnjevanje mreže javnih zavodov po vsebini dela ali po načinu delovanja (prostovoljci).

Za področja delovanja, ki so v javnem interesu na področju kulture, štejejo področja iz 4. člena tega zakona upoštevaje nacionalni program za kulturo.

Izpolnjevanje posebnega pogoja iz drugega odstavka tega člena ugotavlja ministrstvo, pristojno za kulturo, v sodelovanju s strokovno komisijo iz 20. člena tega zakona s področja dela društva.

Podrobnejša merila ter način izkazovanja, izpolnjevanja osebnih pogojev za pridobitev statusa društva v javnem interesu, predpiše minister.

81. člen

Status delovanja v javnem interesu na področju kulture lahko pridobijo tudi druge pravne osebe zasebnega prava (zavodi, ustanove, zadruge), pri čemer se smiselno uporabljajo določbe o statusu društva v javnem interesu, določene s tem zakonom in zakonom, ki ureja društva.

4. Socialne pravice

4.1. Registracija samozaposlenih v kulturi

82. člen
(vpis v razvid samozaposlenih v kulturi pri ministrstvu, pristojnem za kulturo)

Samostojno poklicno opravljanje kulturnih dejavnosti se registrira po splošnih predpisih.

Če posameznik izpolnjuje posebne pogoje iz tega člena, se lahko namesto po splošnih predpisih registrira pri ministrstvu, pristojnem za kulturo, tako da se vpiše v razvid samozaposlenih v kulturi.

Pogoji za vpis v razvid iz prejšnjega odstavka so:
- da kandidat opravlja samostojno specializiran poklic na področjih iz 4. člena tega zakona in ni uživalec pokojnine,
- da ima ustrezno strokovno izobrazbo oziroma z dosedanjim delom izkazuje, da je usposobljen za opravljanje te dejavnosti.

Samozaposlen v kulturi sklepa v okviru svoje registrirane dejavnosti pogodbe civilnega prava. Kadar posameznik opravlja tudi dejavnosti, ki ne sodijo v kulturno dejavnost iz prve alinee prejšnjega odstavka, jih ne sme opravljati kot samozaposlen v kulturi, ampak po splošnih predpisih.

Kadar so določeni za opravljanje posamezne kulturne dejavnosti posebni pogoji, lahko prične posameznik iz tega člena z delom, ko je izdana pravnomočna odločba o njihovem izpolnjevanju.

83. člen
(pravica do plačila prispevka za socialno zavarovanje samozaposlenih v kulturi)

Samozaposleni v kulturi lahko zaprosijo za pridobitev pravice do plačila prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje in za obvezno zdravstveno zavarovanje od najnižje pokojninske osnove za socialno in zdravstveno zavarovanje iz državnega proračuna v primerih, ko njihovo delo pomeni izjemen kulturni prispevek v zadnjih treh letih ali ko gre za poklice, ki jih je potrebno zaradi kadrovskih potreb v kulturi posebej podpirati.

Pravica iz prejšnjega člena se podeljuje za tri leta z možnostjo ponovnih podeljevanj.

Kdor prvič po končanem študiju zaprosi za vpis v razvid, se vpiše pod naslednjimi pogoji:
- da njegovi študijski dosežki obetajo pomembno delovanje na področju kulture,
- da od zaključka študija oziroma strokovnega izpita, če je ta predpisan s posebno zakonodajo, nista minili več kot dve leti.

84. člen
(financiranje socialnih pravic)

Javna sredstva za financiranje prispevkov za socialno in zdravstveno zavarovanje po tem zakonu zagotovi ministrstvo, pristojno za kulturo, iz državnega proračuna v delu, ki je namenjen kulturi.

O zagotavljanju sredstev iz prejšnjega odstavka v posameznih primerih odloča minister z odločbo.

85. člen
(dohodkovni cenzus)

Ne glede na določbe 83. člena tega zakona lahko upravičenec pravico do plačila prispevkov iz državnega proračuna uveljavlja samo pod pogojem, če mu njegov dohodkovni položaj ne zagotavlja normalnih pogojev za delo (v nadaljnjem besedilu: dohodkovni cenzus). Dohodkovni cenzus se ugotavlja na podlagi odločbe o odmeri dohodnine na letni ravni in drugih davčnih odločb ter podatkov iz obračuna davčnega odtegljaja.

Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka se ugotavlja vsako leto. Dokler dohodkovni cenzus ni ugotovljen, se prispevki plačujejo kot akontacija, pri čemer država zahteva povračilo plačanih prispevkov, če se izkaže, da upravičenec presega dohodkovni cenzus.

Ministrstvo, pristojno za kulturo, pridobi podatke iz prvega odstavka tega člena, ki jih potrebuje za odločanje o pravici do plačila prispevkov iz državnega proračuna, od pristojnega davčnega organa v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

86. člen
(uredba)

Vlada z uredbo:
- določi specializirane poklice iz 82. člena tega zakona,
- določi podrobnejše kriterije za ugotavljanje izpolnjevanja pogoja izjemnega kulturnega prispevka iz prvega odstavka in obetavnih študijskih dosežkov iz prve alinee tretjega odstavka 83. člena tega zakona,
- določi deficitarne poklice iz prvega odstavka 83. člena tega zakona,
- določi višino dohodkovnega cenzusa iz prejšnjega člena.

Vlada določi z uredbo iz prejšnjega odstavka tudi postopke:
- vpisa v razvid samozaposlenih v kulturi,
- priznanja pravice do plačila prispevka za socialno zavarovanje iz državnih sredstev,
- ugotavljanja preseganja dohodkovnega cenzusa.

87. člen
(odločitev o zahtevi)

O zahtevi za vpis v razvid samozaposlenih v kulturi in priznanju pravice do plačila prispevkov za socialno zavarovanje iz državnih sredstev odloči minister po posvetovanju s strokovno komisijo iz 20. člena tega zakona s področja delovanja kandidata in Kulturniško zbornico.

88. člen
(izbris)

Samozaposleni v kulturi se izbriše iz razvida samozaposlenih v kulturi na svojo zahtevo ali po uradni dolžnosti, če ministrstvo, pristojno za kulturo ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev.

89. člen
(podatki iz razvida)

V razvid samozaposlenih v kulturi se vpisujejo naslednji podatki: datum in zaporedna številka vpisa, datum in številka odločbe, na podlagi katere je opravljen vpis, ime in priimek, rojstni podatki, enotna matična številka občana (EMŠO), davčna številka, državljanstvo, prebivališče, področje kulturne dejavnosti, sedež opravljanja dejavnosti, datum in številka odločbe o pravici do plačila prispevkov iz 83. člena tega zakona, datum in številka odločbe o prenehanju te pravice ter datum in številka odločbe o izbrisu iz razvida.

Ministrstvo, pristojno za kulturo, lahko osebne podatke iz prvega odstavka tega člena obdeluje samo za vodenje razvida samozaposlenih v kulturi in izvajanje drugih nalog v zvezi s pravico do plačila prispevkov ter za statistične namene.

Ne glede na drugi odstavek 91. člena tega zakona osebni podatki iz razvida, ki se nanašajo na rojstne podatke, enotno matično številko občana (EMŠO), podatke o državljanstvu in prebivališču, niso javni.

Upravičenec do prispevkov je dolžan sporočiti spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka in druge podatke, ki vplivajo na njegov vpis v razvid, v roku 15 dni po njihovem nastanku.

4.2. Republiška priznavalnina in podelitev častnega naziva

90. člen
(republiška priznavalnina)

Upokojenemu ustvarjalcu na področju kulture, ki je posebej pomembno prispeval k slovenski kulturi, njegova pokojnina pa ni ustrezna danemu prispevku, lahko minister dodeli republiško priznavalnino po posvetovanju s strokovno komisijo iz 20. člena tega zakona s področja kandidatovega dela.

Pri določanju višine republiške priznavalnine se upošteva tudi socialne okoliščine.

Republiška priznavalnina se lahko prizna tudi kot dodatek k družinski pokojnini.

Podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev republiške priznavalnine predpiše vlada.

Javna sredstva za republiško priznavalnino po tem zakonu zagotovi ministrstvo, pristojno za kulturo, iz državnega proračuna, ki je namenjen kulturi.

91. člen
(razvid)

Ministrstvo, pristojno za kulturo vodi razvid prejemnikov republiške priznavalnine, v katerega se vpisujejo naslednji podatki: zaporedna številka vpisa, datum in številka odločbe, na podlagi katere je bila priznana pravica do republiške priznavalnine, ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče, področje kulturne dejavnosti, datum in številka odločbe o prenehanju pravice.

Razvida iz prejšnjega odstavka in prvega odstavka 89. člena tega zakona sta javni knjigi.

92. člen
(častni naziv kulturni ambasador Republike Slovenije)

Minister, pristojen za kulturo, podeli državljanu Republike Slovenije, ki s svojim delom v tujini pomembno prispeva k uveljavljanju slovenske kulture v svetu, z njegovim soglasjem častni naziv kulturnega ambasadorja Republike Slovenije.

IV. POGODBE O FINANCIRANJU V JAVNEM INTERESU ZA KULTURO

93. člen
(opredelitev pogodb)

Pogodba o financiranju v javnem interesu za kulturo (v nadaljnjem besedilu: pogodba) je pogodba, ki jo sklene država s pravno osebo oziroma posameznikom (v nadaljnjem besedilu: prejemnik sredstev), ki je izvajalec javnega kulturnega programa oziroma kulturnega projekta.

Določbe tega zakona o pogodbah se primerno uporabljajo za
- pogodbe z italijansko in madžarsko narodno skupnostjo (59. člen),
- pogodbe o financiranju javnih kulturnih dobrin širšega pomena (67. člen),
- pogodbe o občinskem sofinanciranju javnih zavodov države (68. člen),
- pogodbe o financiranju nalog, namenjenih enotnemu izvajanju javne službe (69. člen),
- pogodbe, s katerimi se oddaja v upravljanje ali v uporabo javna kulturna infrastruktura (74. člen).

Kolikor ni s tem zakonom drugače določeno, se za pogodbe uporabljajo splošna pravila pogodbenega prava.

Prejemnik sredstev ne sme prenesti pravic in obveznosti iz te pogodbe na tretjo osebo brez pisnega soglasja države.

Določbe tega zakona o pogodbah smiselno uporabljajo tudi lokalne skupnosti ter javne agencije in javni skladi.

94. člen
(sklenitev pogodbe)

Podlaga za sklepanje pogodbe je dokončna odločba iz 113. in 120. člena tega zakona.

Ne glede na prejšnji odstavek so podlaga za sklepanje pogodbe v primerih, ko se le-te sklepajo brez javnega razpisa akti pristojnih organov iz 59., 67., 68., 69. in drugega odstavka 102. člena tega zakona.

Državo zastopa v pogodbi minister.

Pogodba se sklene v pisni obliki. Pogodba, ki ni sklenjena v pisni obliki, je nična.

Vložitev tožbe v upravnem sporu je dovoljena zaradi bistvenih kršitev postopka, izbire izvajalca, ki ne izpolnjuje pogojev oziroma očitne kršitve kriterijev vrednotenja in ocenjevanja. Odpravljena ali za nično izrečena odločba ne vpliva na že sklenjene pogodbe.

95. člen
(trajanje pogodbe)

Pogodba se sklene za določen čas in je lahko tudi večletna. Z njo lahko ministrstvo, pristojno za kulturo, prevzema tudi obveznosti, ki zahtevajo plačilo v prihodnjih letih, če so za ta namen za prvo leto trajanja pogodbe zagotovljena sredstva v proračunu tekočega leta.

Trajanje pogodbe se lahko podaljša s sklenitvijo aneksa k njej, vendar največ do konca leta, v katerem se je iztekel redni pogodbeni rok.

96. člen
(javni interes)

V pogodbi mora biti konkretno in jasno določeno, kateri namen in cilji pogodbe sestavljajo javni interes, kot je splošno opredeljen v predpisu oziroma nacionalnem programu za kulturo.

97. člen
(sprememba večletnih pogodb)

Če je bil znesek javnih sredstev v pogodbi določen glede na predvidevanje, da sredstva proračuna, namenjena za kulturo, v času veljavnosti pogodbe ne bodo manjša kot so bila v letu podpisa pogodbe, pa so se kasneje zmanjšala v takšnem obsegu, da kulturnega programa oziroma projekta ni več mogoče izpolniti v dogovorjenem obsegu, se večletna pogodba iz tega razloga v javnem interesu spremeni.

98. člen
(razveza pogodbe v javnem interesu)

Če se v letih po podpisu pogodbe zmanjša obseg sredstev, ki je v državnem proračunu namenjen za kulturo do takšne mere, da izpolnitev pogodbe za financiranje javnega kulturnega programa oziroma projekta ni več mogoča, se pogodba na predlog ministrstva razveže.

Prejemnik sredstev mora izvesti tolikšen del programa ali projekta, ki ustreza do razveze prejetim sredstvom v skladu s pogodbo, razen če taka izpolnitev ni smiselna. V tem primeru mora vrniti sredstva, ki jih je prejel in niso bila porabljena za izvršitev dejavnosti oziroma izvedbo programa ali projekta, ki je bil predmet pogodbe.

99. člen
(vsebina pogodbe)

S pogodbo se uredijo vsa medsebojna razmerja v zvezi z zagotavljanjem državnih sredstev za financiranje predmeta pogodbe, zlasti pa:
- cilji, ki bodo realizirani v obdobju sklenitve pogodbe zaradi uresničitve namena pogodbe,
- kriteriji, po katerih se bo spremljalo njihovo uresničevanje,
- roki, v katerih morajo biti cilji doseženi,
- obseg, roki in način zagotavljanja sredstev države,
- druga vprašanja medsebojnih razmerij.

V. POSTOPKI JAVNEGA POZIVA IN JAVNEGA RAZPISA

1. Skupne določbe

100. člen
(smiselna uporaba splošnega upravnega postopka)

Kolikor niso vprašanja postopkov javnega razpisa in javnega poziva v tem zakonu drugače urejena, se zanju smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

Odločbe o financiranju javnih kulturnih programov oziroma kulturnih projektov ni dopustno izdati, dokler ni sprejet proračun za leto, v katerem se odločba izdaja.

Postopki za financiranje javnega razpisa in javnega poziva se uporabljajo tudi za lokalne skupnosti, s tem, da pristojnosti ministra izvršuje župan oziroma drug organ, ki je po zakonu pooblaščen zastopati in predstavljati lokalno skupnost.

101. člen
(smiselna uporaba tega zakona)

Postopke za financiranje javnega razpisa in javnega poziva uporabljajo tudi lokalne skupnosti ter javni skladi in javne agencije, ki razdeljujejo javna sredstva države oziroma lokalnih skupnosti, smiselno pa jih uporabljajo tudi italijanska in madžarska narodna skupnost, če njim namenjena javna sredstva razdeljujejo svojim kulturnim izvajalcem samostojno.

102. člen
(vrsti postopka)

Postopek za zbiranje predlogov javnih kulturnih programov in kulturnih projektov, ki se financirajo iz javnih sredstev se izvede kot:
- javni poziv,
- javni razpis.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko izjemoma minister izda sklep o financiranju določenega javnega kulturnega programa ali kulturnega projekta brez javnega poziva oziroma javnega razpisa, če se financira iz interventnih sredstev ministrstva in če je neogibno nujno zaradi kratkega časa, ki je na razpolago za odločitev o financiranju.

Višina interventnih sredstev iz prejšnjega odstavka se določi z letnim proračunom.

103. člen
(uporaba postopkov)

Postopek javnega poziva se uporabi takrat, ko je mogoče jasno vnaprej določiti umetniške, kulturnopolitične, strokovne in druge kriterije ter zahteve, ki jih mora izpolnjevati javni kulturni program ali kulturni projekt za financiranje iz javnih sredstev, financirajo pa se programi oziroma projekti, ki te kriterije in zahteve izpolnjujejo, in sicer po vrstnem redu prispetja predlogov do porabe sredstev.

Postopek javnega razpisa se uporabi takrat, ko je mogoče vnaprej določiti le kriterije za ocenjevanje in vrednotenje predlogov kulturnih programov ali projektov, financirajo pa se tisti programi oziroma projekti, ki so v postopku izbire ocenjeni oziroma ovrednoteni višje.

104. člen
(uvedba postopka)

Postopek se uvede z objavo javnega poziva ali javnega razpisa.

Javni poziv oziroma javni razpis objavi ministrstvo, pristojno za kulturo, za posamezno vrsto kulturnih programov ali kulturnih projektov.

Minister sprejme sklep o začetku postopka za izbiro kulturnih programov in projektov, s katerim določi vrsto postopka, datum objave in besedilo razpisa.

105. člen
(strokovne komisije)

Za strokovno presojo in ocenjevanje predlogov kulturnih programov in kulturnih projektov so pristojne komisije iz 20. člena tega zakona.

106. člen
(predpis ministra)

Minister predpiše:
- način dela ministrstva, pristojnega za kulturo, v zvezi s postopkom izbire kulturnih programov in projektov, ki se financirajo;
- postopek sklepanja pogodb;
- način izvajanja nadzora nad pogodbami.

1.1. Postopek javnega poziva

107. člen

(besedilo javnega poziva)

Besedilo objave javnega poziva mora vsebovati:
- jasno navedbo, da gre za javni poziv za zbiranje predlogov, v katerem bodo financirani predlogi, ki izpolnjujejo kriterije in zahteve;
- vrsto programov ali projektov, ki so predmet javnega poziva;
- določne umetniške, kulturnopolitične, strokovne in druge kriterije ter zahteve, ki jih mora izpolnjevati kulturni program ali projekt za financiranje;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci;
- okvirno vrednost razpoložljivih sredstev, namenjenih za predmet javnega poziva;
- obdobje, v katerem morajo biti porabljena dodeljena sredstva;
- rok, v katerem morajo biti poslane vloge z jasno navedbo, da se bodo v okviru tega roka vloge obravnavale po času prispetja;
- način pošiljanja in vsebina vlog;
- navedbo uslužbencev ministrstva oziroma organa v njegovi sestavi, pristojnih za dajanje informacij v zvezi z javnim pozivom;
- informacijo o morebitni podrobnejši dokumentaciji, ki je vlagateljem na razpolago.

Poleg navedenih podatkov iz prejšnjega odstavka se lahko objavijo tudi drugi podatki, če so potrebni glede na vrsto predmeta javnega poziva.

Vsebino podrobnejše dokumentacije posebej določa besedilo javnega poziva.

108. člen
(rok javnega poziva)

V besedilu objave javnega poziva se določi skrajni rok, v katerem morajo prispeti vloge, ki sme trajati najmanj en mesec in največ eno leto.

109. člen
(vloge)

Stranka lahko vlogo dopolnjuje ali spreminja do ocenjevanja in vrednotenja vloge na strokovni komisiji.

Če stranka za isti program ali projekt na javni poziv pošlje več vlog, se obravnava prva vloga, ostale pa se zavržejo, razen če jih je mogoče obravnavati kot dopolnitve ali spremembe prve vloge.

110. člen
(prispetje vlog)

Uradna oseba, ki sprejema vloge na javni poziv, na vsaki vlogi jasno označi datum in uro vložitve vloge oziroma datum in uro oddaje na pošti.

111. člen
(delo uradne osebe ministrstva)

Vloge na javni poziv se obravnavajo posamično in vsaka predstavlja ločeno upravno stvar, razen če niso izpolnjeni zakonski pogoji za združitev postopka.

Uradna oseba ministrstva odpira vloge, ki so prispele na posamezen javni poziv po vrstnem redu prispetja.

Za vsako vlogo uradna oseba ministrstva ugotovi, ali je pravočasna, ali je popolna in ali jo je podala oseba, ki izpolnjuje v javnem pozivu določene pogoje (upravičena oseba).

Vloge, ki niso pravočasne, ali niso popolne, ali ki jih ni vložila upravičena oseba zavrže minister s sklepom.

Za ostale vloge pripravi uradna oseba ministrstva poročilo, ki kratko povzame vlogo in opiše vsebino kulturnega programa oziroma kulturnega projekta, ki je njen predmet.

112. člen
(ocenjevanje in vrednotenje vlog)

Strokovna komisija ocenjuje vloge po vrstnem redu njihovega prispetja.

Strokovna komisija oceni ali izpolnjuje predlagani kulturni program oziroma kulturni projekt umetniške, kulturno-politične, strokovne in druge kriterije ter zahteve, določene v objavi javnega poziva in predlaga ministru:
- da vlogo zavrne, ker ne izpolnjuje navedenih kriterijev in zahtev;
- da se kulturni program oziroma kulturni projekt financira v določenem deležu.

113. člen
(odločba)

Na podlagi poročila strokovne komisije minister z odločbo zavrne vlogo, ki ne izpolnjuje umetniških, kulturnopolitičnih, strokovnih in drugih kriterijev ter zahtev, ali z odločbo določi, da se posamezen kulturni program ali projekt sprejme v financiranje ter določi delež javnih sredstev, pri čemer se obseg obveznosti in način njihove izpolnitve podrobneje določita s pogodbo iz 93. člena tega zakona.

Odločba je podlaga za sklepanje pogodbe o financiranju javnega kulturnega programa oziroma kulturnega projekta.

1.2. Postopek javnega razpisa

114. člen
(besedilo javnega razpisa)

Besedilo objave javnega razpisa mora vsebovati:
- jasno navedbo, da gre za javni razpis za izbiro kulturnih programov ali projektov, pri katerem bodo financirani v okviru sredstev, ki so na razpolagi za posamezen javni razpis, tisti programi oziroma kulturni projekti, ki bodo v postopku izbire ocenjeni oziroma ovrednoteni višje,
- področje oziroma področja kulturnih programov ali projektov, ki so predmet javnega razpisa,
- umetniške, kulturnopolitične, strokovne in druge kriterije, po katerih se bo posamezen prijavljeni kulturni program ali projekt ocenjeval oziroma vrednotil;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci,
- okvirno vrednost razpoložljivih sredstev, namenjenih za predmet javnega razpisa,
- obdobje, v katerem morajo biti porabljena dodeljena sredstva,

- razpisni rok,
- način pošiljanja in vsebina vlog,
- navedbo uslužbencev ministrstva oziroma organa v njegovi sestavi, pristojnih za dajanje informacij v zvezi z javnim razpisom,
- informacijo o morebitni razpisni dokumentaciji, ki je vlagateljem na razpolago.

Poleg navedenih podatkov iz prejšnjega odstavka se lahko objavijo tudi drugi podatki, če so potrebni glede na vrsto predmeta javnega razpisa.

Vsebino razpisne dokumentacije posebej določa besedilo javnega razpisa.

115. člen
(razpisni roki)

Razpis mora trajati najmanj en mesec.

116. člen
(vloge)

Stranka lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka.

Stranka do poteka roka iz prejšnjega odstavka nima pravice vpogleda v vloge drugih strank na istem razpisu.

Vloga, ki jo je stranka poslala po preteku razpisnega roka, je prepozna.

Do poteka roka iz prvega odstavka tega člena lahko stranka sodeluje v postopku le s tem, da na način, določen v razpisu in razpisni dokumentaciji da vlogo za financiranje programa oziroma projekta, kakršen je razpisan.

117. člen
(odpiranje vlog)

Po poteku razpisnega roka komisija za odpiranje vlog hkrati odpre vse vloge, ki so do tedaj prispele.

Odpiranju vlog sme prisostvovati vsaka oseba, ki kandidira na razpisu.

Minister imenuje izmed uradnikov zaposlenih v ministrstvu, pristojnem za kulturo, eno ali več komisij za odpiranje vlog v postopku izbire kulturnih programov ali projektov.

Za vsako vlogo komisija za odpiranje vlog ugotovi, ali je pravočasna, ali jo je podala oseba, ki izpolnjuje v javnem razpisu določene pogoje (upravičena oseba) in ali je popolna glede na besedilo javnega razpisa.

Vloge, ki niso pravočasne, ali niso popolne, ali ki jih ni vložila upravičena oseba, zavrže minister s sklepom.

118. člen
(delo komisije za odpiranje vlog)

Za ostale vloge (v nadaljnjem besedilu: ustrezne vloge), komisija za odpiranje vlog pripravi skupno poročilo, ki vsebuje šifro vloge, prijavitelja in naslov kulturnega programa oziroma kulturnega projekta.

Stranke ne morejo prisostvovati pripravi in sprejemanju poročila iz prvega odstavka tega člena na komisiji za odpiranje vlog.

119. člen
(ocenjevanje in vrednotenje vlog)

Komisija za odpiranje vlog predloži ustrezne vloge na isti javni razpis skupaj s poročili strokovni komisiji s področja, kamor vloga sodi.

Strokovna komisija razvrsti vse kulturne programe oziroma kulturne projekte, ki so vsebovani v ustreznih vlogah, glede na kriterije za ocenjevanje in vrednotenje kulturnega programa oziroma kulturnega projekta, kot so bili določeni v objavi razpisa.

O razvrstitvi iz prejšnjega odstavka pripravi strokovna komisija poročilo, v katerem morajo biti natančno navedeni razlogi za razvrstitev kulturnih programov oziroma kulturnih projektov in predlog, kateri kulturni programi oziroma kulturni projekti, ki so predmet ocenjevanih ustreznih vlog, se financirajo v določenem obsegu, kateri pa se glede na višino sredstev in razvrstitev ne financirajo.

Stranke ne morejo prisostvovati ocenjevanju in vrednotenju vlog ter sprejemanju poročila na strokovni komisiji.

120. člen
(odločba)

Na podlagi predloga strokovne komisije minister izda o vseh ustreznih vlogah z istega področja na posamezen javni razpis eno odločbo, s katero odloči, katere kulturne programe oziroma kulturne projekte se sprejme v financiranje ter v kakšnem deležu in kateri ne.

Odločba je podlaga za sklepanje pogodbe o financiranju javnega kulturnega programa oziroma kulturnega projekta.

VI. INŠPEKCIJSKI NADZOR

121. člen
(inšpektorat ministrstva, pristojnega za kulturo)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov in drugih aktov izvaja inšpektorat ministrstva, pristojnega za kulturo.

122. člen
(inšpekcijski nadzor nad oddajanjem javne kulturne infrastrukture)

Inšpekcijski nadzor iz prejšnjega člena obsega tudi nadzor nad oddajanjem javne kulturne infrastrukture v upravljanje oziroma v uporabo v skladu z določbami tega zakona.

VII. NADZOR NAD ZAGOTAVLJANJEM JAVNIH KULTURNIH DOBRIN – STROKOVNI NADZOR

123. člen
(vsebina nadzora)

Ministrstvo, pristojno za kulturo in pristojni organi lokalnih skupnosti izvajajo nadzor nad izvrševanjem

- obveznosti javnih zavodov, ki so jih ustanovili in ki izhajajo iz njihovih aktov o ustanovitvi, strateških načrtov, programov dela in drugih, s katerimi so le-te določene,
- pogodbenih obveznosti izvajalcev javnih kulturnih programov in kulturnih projektov, ki so dobili javna sredstva.

V okviru tega nadzora pooblaščene osebe organov iz prejšnjega odstavka spremljajo in ocenjujejo delovanje javnih zavodov in drugih prejemnikov javnih sredstev in smejo pri tem,

- zahtevati pisno poročilo o izvajanju aktov in pogodb iz prejšnjega odstavka,
- pregledovati dokumentacijo javnih zavodov oziroma prejemnikov sredstev,
- ugotavljati skladnost izvedenega programa z akti javnega zavoda oziroma s pogodbo drugih prejemnikov javnih sredstev,
- ugotavljati smotrnost uporabe sredstev za doseganje namena in ciljev iz aktov javnega zavoda oziroma pogodbe drugih prejemnikov javnih sredstev.

124. člen
(poročanje o nadzoru)

Če pooblaščena oseba ugotovi, da javni zavod ali drug prejemnik sredstev ne izpolnjuje dogovorjenih obveznosti, poroča o tem ministru oziroma pristojnemu organu lokalne skupnosti in predlaga ukrepe za izboljšanje stanja.

125. člen
(pooblaščene osebe za nadzor)

Pooblaščene osebe organov iz drugega odstavka 123. člena tega zakona imenuje njihov predstojnik z odločbo, pri čemer ne morejo biti imenovani tisti, ki so sodelovali pri razdeljevanju sredstev javnim zavodom oziroma drugim prejemnikov, ki jih nadzorujejo. Med pooblaščene osebe sodijo po svojem položaju tudi notranji revizorji.

VIII. KAZENSKI DOLOČBI

126. člen
(prekrški)

Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če ne najavlja, oglašuje in pojasnjuje kulturne prireditve v slovenščini ali ne najavlja, oglašuje in pojasnjuje kulturne prireditve na narodnostno mešanih območjih tudi v italijanščini oziroma madžarščini ali ne predvaja filmov v slovenščini ali s slovenskimi podnapisi (6. člen).

Z globo od 40 do 1.200 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo od 40 do 650 eurov se kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

127. člen
(prekrški)

Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, če odda javno kulturno infrastrukturo v upravljanje oziroma uporabo brez javnega razpisa (prvi odstavek 74. člena).

Z globo od 8.500 do 40.000 eurov se kaznuje pravna oseba, če brez pisnega soglasja države prenese pravice in obveznosti na tretjo osebo v nasprotju s četrtim odstavkom 93. člena tega zakona.

Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 40 do 1.200 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

_____

Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo – ZUJIK (Uradni list RS, št. 96/02) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»IX. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

128. člen
(prehod financiranja občinskih javnih zavodov na občine ustanoviteljice)

Določbe od 129. do 131. člena tega zakona urejajo prehod financiranja tistih javnih zavodov, ki jih je ustanovila ena občina ali soustanovilo več občin, njihovo javno službo pa je na dan uveljavitve tega zakona v celoti financirala država, na občino ustanoviteljico ali več občin soustanoviteljic oziroma na njihovo zvezo, ustanovljeno z namenom izvajanja ustanoviteljskih pravic in dolžnosti do skupnega javnega zavoda.

129. člen
(zagotovitev sredstev)

Dokler se občina oziroma občine soustanoviteljice zavoda in država ne dogovorijo drugače, se iz državnega proračuna zagotavlja občini oziroma zvezi občin za javne zavode iz prejšnjega člena sredstva v višini najmanj 60% od javnih sredstev, ki so bila v preteklem koledarskem letu porabljena za financiranje javne službe pod pogojem, da občina oziroma zveza občin prispeva preostalih 40% in zagotovi prostorske pogoje za delo zavoda.

V primeru, če se občine soustanoviteljice ne dogovorijo drugače, prispeva sedežna občina polovico od 40% sredstev iz prejšnjega odstavka (to je 20% vseh javnih sredstev) ostale občine soustanoviteljice pa preostalo polovico (to je preostalih 20% vseh

javnih sredstev). Če se občine soustanoviteljice dogovorijo, da prenesejo ustanoviteljske pravice na sedežno občino, oziroma če gre za občinski javni zavod širšega pomena, dobi sedežna občina nadomestna dodatna sredstva na podlagi zakona, ki ureja financiranje občin.

130. člen
(vsebina pogodbe)

Sredstva države iz prejšnjega člena se zagotovijo na podlagi pogodbe iz 93. člena tega zakona, s katero se uredijo tudi vsa medsebojna razmerja, zlasti pa:
- določitev javnih zavodov po kriteriju iz 128. člena tega zakona,
- namen njihovega financiranja,
- cilje, ki bodo realizirani v obdobju sklenitve pogodbe,
- kriterije, po katerih se bo spremljajo njihovo uresničevanje,
- prostorske, kadrovske in tehnične pogoje, ki so potrebni za delovanje javnega zavoda,
- višino, roke in način zagotavljanja sredstev države in občine.

Pogodba se praviloma sklene za več let na podlagi neposrednega poziva ministrstva, pristojnega za kulturo.

131. člen
(zadržanje)

Določbe prvega odstavka 129. člena tega zakona, ki se nanašajo na financiranje javnih zavodov, katerih ustanoviteljice so ob uveljavitvi tega zakona občine, financira pa jih država, se pričnejo uporabljati s 1. 1. 2004 pod pogojem, da se do tedaj uredi v okviru zakonske ureditve financiranja občin sedežnim občinam dodatna sredstva iz drugega odstavka 129. člena tega zakona.

132. člen
(javna kulturna infrastruktura)

Vlada oziroma pristojni organ lokalne skupnosti mora v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona s sklepom ugotoviti, katere nepremičnine in oprema, ki so na dan uveljavitve tega zakona v javni lasti, se pretežno uporabljajo za kulturne namene in so zato javna kulturna infrastruktura.

V primeru, da je bil že pred dnevom uveljavitve tega zakona sprejet sklep iz prejšnjega odstavka tega člena, ni potrebno ponovno odločanje o tem, katere nepremičnine in oprema so del javne kulturne infrastrukture.

Če vlada oziroma pristojni organ lokalne skupnosti ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, lahko vsaka fizična ali pravna oseba, ki upravlja ali ima v uporabi javno lastnino, ki se pretežno uporablja v kulturne namene, predlaga, da to določi sodišče v nepravdnem postopku.

133. člen
(rok za izvršilne predpise)

Izvršilni predpisi iz tega zakona morajo biti sprejeti v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

134. člen
(uskladitev kolektivne pogodbe za kulturne dejavnosti)

Vlada mora začeti pogajanja o kolektivni pogodbi za kulturne dejavnosti v Sloveniji v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Ne glede na spremembo zakona, kolektivne pogodbe ali splošne akte delodajalca delavec ohrani vse tiste pravice, ki so ugodneje določene v pogodbi o zaposlitvi, kolikor se pogodba ne spremeni.

135. člen
(uskladitev delovanja z zakonom)

Ustanovitelji morajo uskladiti ustanovitvene akte z zakonom najkasneje v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona, javni zavodi pa morajo sprejeti strateške načrte, sistemizacijo delovnih mest in kadrovski načrt najkasneje v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona. Akt o ustanovitvi javnega zavoda nadomesti tudi statut javnega zavoda.

Vsi drugi organi in organizacije morajo uskladiti svoje delovanje s tem zakonom najkasneje v enem letu od njegove uveljavitve.

136. člen
(mandat sedanjih direktorjev)

Obveznosti v zvezi z usklajevanjem ustanovitvenih aktov in drugih splošnih aktov javnih zavodov iz prejšnjega člena, ne vplivajo na reden iztek mandata direktorjem javnih zavodov, ki so na tej funkciji ob uveljavitvi tega zakona.

137. člen
(statusno preoblikovanje javnih zavodov)

Zavodi, ki opravljajo dejavnost glede katere njihov ustanovitelj oceni, da se lahko bolje izvaja v obliki pravne osebe zasebnega prava, se ustrezno statusno preoblikujejo pod pogojem, da so zagotovljeni kadrovski, prostorski in drugi pogoji za njihovo delovanje.

Ustanovitelj pravne osebe zasebnega prava iz prejšnjega odstavka je lahko država, lokalna skupnost in druge pravne in fizične osebe v soglasju z ustanoviteljem javnega zavoda.

Pravna oseba zasebnega prava iz prvega odstavka ima pravico uporabljati javno kulturno infrastrukturo, ki jo je do tedaj upravljal javni zavod, dokler je njen kulturni program financiran kot javni kulturni program.

138. člen
(rok za sprejem nacionalnega programa za kulturo)

Nacionalni program za kulturo se sprejme najkasneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona. Do sprejema nacionalnega programa za kulturo sprejemajo pristojni organi posamične odločitve iz tega zakona brez njega.

139. člen

(tekoči javni razpisi)

Postopki javnih razpisov, ki so bili objavljeni pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

140. člen
(razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture)

Z dnem uveljavitve tega zakona postane razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture razvid samozaposlenih v kulturi, vpis samostojnih ustvarjalcev na področju kulture v ta razvid pa časovno neomejen.

141. člen
(društva v javnem interesu)

Društva, ki so dobila status društva, ki deluje v javnem interesu na področju kulture po dosedanjih predpisih, ostanejo društva v javnem interesu do poteka obdobja, za katerega so dobila ta status. Po poteku tega roka morajo, če želijo imeti status po tem zakonu, ponovno vložiti vlogo.

142. člen
(razveljavitvene določbe)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS, št. 75/94), razen 55., 56. in 57. člena, ki veljajo do uveljavitve novega zakona, ki ureja društva.

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 34. člen zakona o knjižničarstvu (Uradni list RS, št. 87/2001).

Podzakonski predpisi, sprejeti na podlagi zakona iz prvega odstavka tega člena, se uporabljajo do uveljavitve podzakonskih predpisov k temu zakonu.

143. člen
(končna določba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

_____

Zakon o financiranju občin – ZFO-1 (Uradni list RS, št. 123/06) spreminja 128. člen zakona tako, da se glasi:

»128. člen
(prenehal veljati)«;

spreminja 129. člen zakona tako, da se glasi:

»129. člen

(prenehal veljati)«;

spreminja 130. člen zakona tako, da se glasi:

»130. člen
(prenehal veljati)«;

spreminja 131. člen zakona tako, da se glasi:

»131. člen
(prenehal veljati)«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»47. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2007.«.

_____

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo – ZUJIK-A (Uradni list RS, št. 53/07) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

Vlada Republike Slovenije uskladi Uredbo o samozaposlenih v kulturi (Uradni list RS, št. 9/04 in 76/06) iz 86. člena zakona s tem zakonom najpozneje v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

17. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.